

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1, art. 6 ust. 6, art. 11, art. 12 oraz tytułu IV, rozdział 2 (art. 24–29) dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54) oraz art. 2, art. 6, art. 24, art. 30, art. 31 ust. 4 lit. a), art. 48 ust. 2 i art. 53 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego Comunidad valenciana — Niezgodność z prawem wspólnotowym

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Stichting Natuur en Milieu i in. (C-165/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Groningen, Stichting Natuur en Milieu i in. (C-166/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Stichting Natuur en Milieu i in. (C-167/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Sprawy połączone od C-165/09 do C-167/09) (¹)

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Pozwolenie na budowę i eksploatację elektrowni — Dyrektywa 2001/81/WE — Krajowe poziomy emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza — Uprawnienia państw członkowskich w okresie przejściowym — Bezpośrednia skuteczność)

(2011/C 211/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals (C-165/09), Stichting

Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-166/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-167/09)

Strony pozwane: College van Gedeputeerde Staten van Groningen (C-165/09), College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (C-166/09 i C-167/09)

Przy udziale: RWE Eemshaven Holding BV, dawniej RWE Power AG (C-165/09), Electrabel Nederland NV (C-166/09), College van Burgemeester en Wethouders Rotterdam (C-166/09 i C-167/09), E.On Benelux NV (C-167/09)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 9 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26), aktualnie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 24, s. 8), oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309, s. 22) — Wniosek o wydanie pozwolenia środowiskowego — Decyzja właściwych władz — Obowiązki państw członkowskich w okresie od daty transpozycji dyrektywy do daty przewidzianej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/81, później-szej od daty jej transpozycji — Elektrownia

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, w jej wersji pierwotnej jak też w wersji skodyfikowanej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, należy interpretować w ten sposób, iż wydając pozwolenie środowiskowe na budowę i eksploatację instalacji przemysłowej takiej jak te, których dotyczą sprawy przed sądem krajowym, państwa członkowskie nie są zobowiązane do zaliczenia do warunków wydania tego pozwolenia krajowych poziomów emisji SO₂ i NO_x ustalonych w dyrektywie 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza, przestrzegając jednak wynikającego z dyrektywy 2001/81 obowiązku przyjęcia lub zaplanowania, w ramach programów krajowych, działań politycznych oraz odpowiednich i spójnych środków, które ogółem umożliwią redukcję emisji w szczególności tych zanieczyszczeń do ilości nieprzekraczających najpóźniej na koniec roku 2010 poziomów wskazanych w załączniku I do tej dyrektywy.

2) W okresie przejściowym od 27 listopada 2002 r. do 31 grudnia 2010 r., przewidzianym w art. 4 dyrektywy 2001/81,

— art. 4 ust. 3 TUE i art. 288 akapit trzeci TFUE oraz dyrektywa 2001/81 wymagają, by państwa członkowskie powstrzymały się od przyjmowania przepisów, które mogą poważnie zagrażać osiągnięciu celu wyznaczonego w tej dyrektywie;

— samo przyjęcie przez państwa członkowskie szczególnego środka dotyczącego jednego źródła SO₂ i NO_x nie może poważnie zagrozić celowi wyznaczonemu w dyrektywie 2001/81. Do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy ma to miejsce w wypadku każdej z decyzji o wydaniu pozwolenia środowiskowego na budowę i eksploatację instalacji przemysłowej, takiej jak te, których dotyczą sprawy przed sądem krajowym;

— art. 288 akapit trzeci TFUE oraz art. 6, art. 7 ust. 1 i 2 i art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/81 nakładają na państwa członkowskie z jednej strony wymóg opracowania, aktualizacji i w razie potrzeby rewizji krajowych programów stopniowej redukcji emisji SO₂ i NO_x, które zobowiązane są podać do wiadomości publicznej i odpowiednich organizacji w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób, jak też przekazać Komisji w wyznaczonych terminach, a z drugiej strony wymóg sporządzenia i corocznego aktualizowania krajowych inwentaryzacji emisji wspomnianych zanieczyszczeń oraz prognoz krajowych na 2010 r., które w wyznaczonych terminach należy przekazywać Komisji i Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska;

— art. 288 akapit trzeci TFUE i sama dyrektywa 2001/81 nie wymagają od państw członkowskich ani odmowy bądź ograniczenia wydania pozwolenia środowiskowego, takiego jak pozwolenia będące przedmiotem spraw przed sądem krajowym, ani przyjęcia szczególnych środków wyrównawczych dla każdego wydanego pozwolenia tego rodzaju, nawet w wypadku przekroczenia lub ryzyka przekroczenia krajowych poziomów emisji SO₂ i NO_x.

3) Artykuł 4 dyrektywy 2001/81 nie jest bezwarunkowy i wystarczająco precyzyjny, aby jednostki mogły powoływać się na niego przed sądami krajowymi przed dniem 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 6 dyrektywy 2001/81 przyznaje bezpośrednio zainteresowanym jednostkom prawa, na które można się powołać przed sądami krajowymi w uzasadnieniu żądania, by w okresie przejściowym od 27 listopada 2002 r. do 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie przyjęły lub zaplanowały, w ramach programów krajowych, działania polityczne oraz odpowiednie i spójne środki, które w swej całości umożliwią redukcję emisji wskazanych zanieczyszczeń, tak aby dostosować się do krajowych poziomów przewidzianych w załączniku I do tej dyrektywy najpóźniej na koniec roku 2010, oraz by podały opracowane w tym celu programy do wiadomości publicznej i odpowiednich organizacji w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 mai 2011 — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-538/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Artykuł 6 ust. 3 — Specjalne obszary ochrony — Odpowiednia ocena oddziaływania planów lub przedsięwzięć mogących wpłynąć w istotny sposób na teren chroniony — Zwolnienie z procedury oceny planów lub przedsięwzięć podlegających systemowi zgłoszenia — Nieprawidłowa transpozycja)

(2011/C 211/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: T. Materne, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (D.U. L 206, s. 7) — Obowiązkowe badanie oddziaływania na środowisko naturalne w przypadku, gdy dany plan czy przedsięwzięcie mogą mieć wpływ na teren Natura 2000.

Sentencja

1) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, nie wprowadzając w odniesieniu do pewnych rodzajów działalności podlegających systemowi zgłoszenia wymogu odpowiedniego badania dotyczącego oddziaływania na środowisko naturalne, gdy owe rodzaje działalności mogą mieć wpływ na teren Natura 2000.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.02.2010.